

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

A6-0155/2008

16.4.2008

MIETINTÖ

EU:n kuluttajapoliittinen strategia vuosiksi 2007–2013
(2007/2189(INI))

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta

Esittelijä: Lasse Lehtinen

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	11
TALOUS- JA RAHA-ASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	13
OIKEUDELLISTEN ASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	17
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO	20
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	25

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

EU:n kuluttajapoliittinen strategia vuosiksi 2007–2013 (2007/2189(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle "EU:n kuluttajapoliittinen strategia vuosiksi 2007–2013 – Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen, hyvinvoinnin parantaminen ja tehokas suojaaminen" (KOM(2007)0099),
- ottaa huomioon neuvoston kokouksessaan 30.–31. toukokuuta 2007 antaman päätöslauselman EU:n kuluttajapoliittisesta strategiasta vuosiksi 2007–2013,
- ottaa huomioon 27. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman rajat ylittävien palvelujen tarjoajien velvoitteista¹,
- ottaa huomioon 6. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman vihreästä kirjasta kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten tarkistamisesta²,
- ottaa huomioon 4. syyskuuta 2007 hyväksymänsä päätöslauselman yhtenäismarkkinoita koskevasta katsauksesta: esteiden ja tehottomuuden poistaminen paremman täytäntöönpanon ja valvonnan avulla³,
- ottaa huomioon 21. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman kuluttajien luottamuksesta digitaaliseen ympäristöön⁴,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinoista (KOM(2007)0724),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle osoitetun, yleishyödyllisiä palveluita ja yleishyödyllisiä sosiaalipalveluita koskevaa uutta eurooppalaista sitoumusta koskevan komission tiedonannon, joka on tiedonannon "2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinat" saateasiakirja (KOM(2007)0725),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Mahdollisuudet, väylät ja yhteisvastuu: 2000-luvun Euroopan uusi sosiaalinen visio" (KOM(2007)0726),

¹ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0421.

² Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0383.

³ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0367.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0287.

- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan aloitteista vähittäisrahoituspalveluiden alalla (SEC(2007)1520), joka on saatteena komission tiedonantoon 2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinoista,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0155/2008),

Taustaa

1. ottaa kernaasti vastaan komission tiedonannon EU:n kuluttajapoliittisesta strategiasta ja antaa arvoa myös sille, että komissio pyrkii ottamaan mukaan kuluttajakulttuurin, joka perustuu korkeammalle kuluttajien tietoisuuden tasolle, joka muodostaa perustan nykyisen lainsäädännön paremmalle täytäntöönpanolle ja saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä;
2. katsoo, että horisontaalinen lähestymistapa kuluttajapolitiikkaan on tarpeen ja että kuluttajan edun huomioon ottaminen kaikilla merkityksellisillä politiikanaloilla on olennaisen tärkeää, jotta voidaan taata yhteinen korkea suojataso kaikille EU:n kuluttajille; on näin ollen tyytyväinen siihen, että komissio korostaa tarvetta varmistaa, että sisämarkkinoilla otetaan paremmin huomioon kansalaisten odotukset ja huolenaiheet; korostaa sitä, että kuluttajansuojelu ja sisämarkkinoiden loppuun saattaminen eivät ole keskenään ristiriidassa vaan kulkevat päinvastoin käsi kädessä; muistuttaa komissiota tältä osin siitä, että kuluttajapolitiikan tulisi olla mukana kaikilla politiikanaloilla jo niinkin varhaisessa vaiheessa kuin vaikutusten arvioinnissa;
3. katsoo, että kuluttajansuojan vaatimukset voidaan täyttää vain sellaisella lainsäädännöllä, joka on parempaa ja yksinkertaisempaa ja joka on valmisteltu kaikkien toimivaltaisten komission pääosastojen osallistumisen avulla – mukaan luettuina terveyden ja kuluttajansuojan, oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden, sisämarkkinoiden ja palveluiden sekä kilpailuasioden pääosastot;
4. painottaa, että kuluttajalainsäädännön tarkistamisen pitäisi johtaa kuluttajien oikeuksia koskevan lainsäädännön suurempaan yhtenäisyyteen; toistaa pitävänsä parempana yhdistelmä lähestymistapaa eli horisontaalista välinettä, jonka avulla pyritään ensisijaisesti tekemään voimassa olevasta lainsäädännöstä johdonmukaista ja jonka avulla voidaan tulkia porsaanreiät kokoamalla pysyvästi yhteen kaikille direktiiveille yhteiset alakohtaiset kysymykset; katsoo, että erityiskysymyksiä olisi edelleen käsiteltävä erikseen alakohtaisissa direktiiveissä; katsoo, että kuluttajansuojan vakiintuneita periaatteita on sovellettava myös digitaalisessa maailmassa; kehottaa komissiota toteuttamaan yhteisön säännösten tarkistamisen yhteydessä erityisesti digitaalisen maailman kuluttajansuojaa – mukaan luettuna yksityisyys ja turvallisuus – koskevia lisätoimenpiteitä kuitenkin siten, että yksityiseen sektoriin ei kohdisteta perusteetonta lisäkuormitusta;
5. pitää valitettavana sopimusoikeuden heikkoa asemaa kuluttajansuojassa ja kehottaa

komissiota hyödyntämään sopimusoikeushankkeista saatuja kokemuksia tarvittaessa sen uudelleenkohdentamisen avulla;

6. tukee komissiota sen pyrkimyksissä ottaa käyttöön standardisopimukset ja ehdot online-sopimusten laatimiselle, joilla olisi sama vaikutus kaikissa jäsenvaltioissa, koska kuluttajasopimukseen liittyvät epäselvyydet muodostavat yhden vähittäiskaupan sisämarkkinoiden kehittymisen suurimmista esteistä;
7. korostaa, että kuluttajajärjestöillä on tärkeä rooli kuluttajakulttuurin kehittämisessä; pitää vahvoja ja riippumattomia kuluttajajärjestöjä tehokkaan kuluttajapolitiikan perustana; kehottaa täten komissiota ja jäsenvaltioita myöntämään tällaisille järjestöille riittävän rahoituksen; kehottaa komissiota kuluttajansuojelua koskevien lainsäädäntöehdotusten laatimisen yhteydessä lisäämään yhteyksiä hallituksista riippumattomiin kuluttajajärjestöihin, jotka pystyvät hyvin yksilöimään kuluttajien todelliset tarpeet;
8. pitää myönteisenä ehdotusta siitä, että komissio nimittää kuluttaja-asioiden yhteyshenkilöitä; kehottaa kutakin asianomaista pääosastoa julkaisemaan vuosikertomuksen siitä, kuinka kuluttajapolitiikka sisällytetään sen vastuualueeseen;
9. katsoo, että vahva kuluttajansuojajärjestelmä, joka on voimassa kaikkialla Euroopassa, on hyödyksi kuluttajille samoin kuin kilpaileville tuottajille ja myyjille; korostaa, että tämä luo yrityksille kannustimia tuottaa ja myydä kestävämpiä tuotteita, mikä johtaa kestävämpään kasvuun; painottaa, että paremmin toimivien sisämarkkinoiden saavuttamiseksi tarvitaan tehokasta ja parempaa kuluttajansuojaa;
10. vaatii toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että EU:n sisällä toimivat 27 kansalliset "minimimarkkinat" todellakin muutetaan maailman laajimmiksi vähittäismarkkinoiksi; katsoo, että tämä edellyttää, että kansalaiset kokevat yhtä turvalliseksi tehdä ostoksia internetin välityksellä kuin kulmakaupassaan ja että pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) voivat luottaa samoihin yksinkertaisiin sääntöihin kaikkialla sisämarkkinoilla; kehottaa komissiota selvittämään tapoja parantaa pk-yritysten suojelua, erityisesti pienyrityksiä koskevan säädöksen avulla;
11. korostaa, että sisämarkkinoiden toteuttamisen on oltava ensisijainen tavoite; panee merkille euron vaikuttaneen myönteisesti, sillä se on laskenut transaktiokustannuksia, helpottanut kuluttajien kannalta hintojen vertailua eri maissa ja kasvattanut sisämarkkinoiden vähittäismyyntipotentiaalia; kannustaa uusia jäsenvaltioita jatkamaan uudistuksia, jotta ne voisivat ottaa euron käyttöön heti, kun ne täyttävät Maastrichtin kriteerit, ja jotta ne voisivat siten hyötyä täysimääräisesti yhtenäisvaluutan myönteisestä vaikutuksesta sisämarkkinoilla; kehottaa poistamaan kaikki jäljellä olevat esteet sen varmistamiseksi, että kuluttajat suhtautuvat luottavaisesti rajat ylittävien hankintojen ja sopimusten tekemiseen erityisesti palvelujen alalla, mutta myös pitämään mielessä, että kieltä, kulttuuria ja kuluttajien mieltymyksiä koskevia eroja varten tarvitaan erityinen lähestymistapa;
12. painottaa, että kuluttajapolitiikkaa koskevien EU:n sääntöjen ja itsesääntelyä koskevien aloitteiden olisi toimittava maailmanlaajuisten standardien ja parhaiden käytäntöjen

lähtökohtana, ja on iloinen siitä, että Eurooppa on edelläkävijä, joka käyttää "pehmeää" valtaansa kuluttajien oikeuksien parantamiseksi;

13. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan kuluttajien oikeuksien vahvaa tukemista tuoteturvallisuuden osalta varmistamalla CE-merkinnän johdonmukaisuuden ja parantamalla markkinoiden valvontaa, käyttämällä RAPEX-varoitussjärjestelmää (Rapid Alert System for non-food consumer products) ja jakamalla parhaita markkinavalvonnan käytäntöjä jäsenvaltioiden kesken; kehottaa komissiota tekemään jäsenvaltioiden kanssa yhteistyötä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot panevat asianmukaisesti ja täydessä laajuudessa täytäntöön nykyistä lainsäädäntöä muun muassa arvioimalla mahdollisuutta tarkistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston 3. joulukuuta 2001 yleisestä tuoteturvallisuudesta antamaa direktiiviä 2001/95/EY¹ ("yleinen tuoteturvallisuusdirektiivi"); muistuttaa, että CE-merkintä voidaan liian helposti tulkita osoitukseksi ulkopuolisen elimen turvallisuus- tai laatutestistä tai alkuperämerkinnäksi, ja että komissiota on pyydetty² esittämään kuluttajan turvamerkintöjä koskeva perusteellinen analyysi ja tarvittaessa esittämään lainsäädäntöehdotuksia;
14. pitää tervetulleena komission pyrkimyksiä vahvistaa tuoteturvallisuusalan yhteistyötä kansainvälisellä tasolla ja erityisesti Kiinan, Yhdysvaltain ja Japanin viranomaisten kanssa; panee merkille, että tuoteturvallisuutta koskeva jatkuva vuoropuhelu ja tietojen jakaminen on kaikkien osapuolten edun mukaista ja keskeinen tekijä kuluttajien luottamuksen syntymisen kannalta; kehottaa komissiota esittämään parlamentille säännöllisesti kertomuksia;

Parempi tietopohja

15. toteaa, että kuluttajien voidaan pääsääntöisesti olettaa toimivan järkipäisesti ennen ostopäätöstä, mutta he eivät ole täysin tietoisia heillä ongelmatilanteessa olevista oikeuksista; vaatii tämän vuoksi painopisteen siirtämistä aitoon kuluttajakäyttäytymiseen ja haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien kuten lasten, vanhusten ja vammaisten erityistarpeiden huomioon ottamista; muistuttaa äskettäin hyväksytystä, parlamentin ehdottamasta budjettikohdasta pilottihankkeen luomiseksi muun muassa kuluttajatietokannan kehittämistä varten sekä tutkimusten ja kyselyjen suorittamiseksi ja vertailujen tekemiseksi eri jäsenvaltioiden saavutusten välillä; on tyytyväinen komission laatimaan kuluttajapolitiikan tulostauluun, joka johtaa parempaan ymmärrykseen muun muassa hintarakenteista sekä kuluttajakäyttäytymisestä ja -tyytyväisyydestä;
16. korostaa sitä, että kaikki yhdenmukaistamistoimet on kohdistettava huolellisesti siten, että niillä puututaan kuluttajien sisämarkkinoilla kohtaamiin todellisiin ongelmiin; katsoo, että tapauksissa, joissa yhdenmukaistamisen tarve on aito ja todellinen, yhdenmukaistamisen olisi oltava täydellistä, koska sen avulla voidaan poistaa kuluttajansuojan eroavaisuudet EU:n jäsenvaltiosta ja koska sen jälkeen yritysten ei tarvitse ottaa huomioon mainittuja eroavaisuuksia rajatylittävässä markkinoinnissa; huomauttaa, että nykyinen tilanne estää pk-yrityksiä pyrkimästä muiden EU:n jäsenvaltioiden markkinoille ja on kuluttajien kannalta sekaannusta aiheuttavaa;

¹ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.

² [Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o .../2008/EY ... tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista, johdanto-osan 52 kappale]

17. katsoo, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että kuluttajille annetaan tarvittavat taidot ja välineet, jotta heidän luottamuksensa digitaalista ympäristöä kohtaan voi parantua; huomauttaa, että henkilötiedoista on tullut kauppatavaraa ja osa kaupallisia menetelmiä, kuten kuluttajakäyttäytymisen perusteella tehtävää kohdistamista; katsoo näin ollen, että tietosuojaa ja yksityisyyttä koskevat määräykset olisi sisällytettävä kuluttajastrategiaan; korostaa, että tiedot ovat käytettävissä milloin tahansa, missä osassa maailmaa tahansa; korostaa, että lainsäätäjien olisi yhdessä teollisuus- ja kuluttajajärjestöjen kanssa laadittava pikaisesti globaalit standardit kaupallisen alan tietosuojaa varten;
18. korostaa, että yhä enemmän käytetyt uudet myyntikanavat, kuten sähköinen kaupankäynti, ovat tärkeitä, sillä ne lisäävät kilpailua sisämarkkinoilla ja näin ollen myös ostovoimaa; katsoo, että mahdollisuudet sähköiseen kaupankäyntiin ovat erityisen hyvät rahoitus-, pankki- ja vakuutusmarkkinoilla, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan paremmat edellytykset rajatylittävien sähköisten ostojen kehittämiseksi; pyytää komissiota laatimaan tutkimuksen erilaisista mekanismeista, joita jäsenvaltioissa käytetään kuluttajien ja yritysten välisten riitojen ratkaisemiseksi, jotta voidaan tunnistaa tehokkaimmat mekanismit ja edistää niiden käyttöä; kannustaa luomaan kuluttajansuojalle vakaan perustan, jota tarvitaan erityisesti rahoituspalveluissa;
19. on ilahtunut tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen seitsemännen puiteohjelman käytöstä välineenä lisätä analyttistä ja empiiristä ymmärtämystä kuluttajien käyttäytymisestä;
20. on sitä mieltä, että kuluttajansuojan olisi oltava eri elinkeinojen tuotteiden ja palvelujen suunnittelu- ja kehitysprosessien keskeinen osa ja että markkinoiden muutosten tarkasteleminen on elintärkeää;
21. vaatii toimia vuoropuhelun parantamiseksi kuluttajajärjestöjen ja teollisuuden välillä EU:n tasolla siten, että se sisältäisi kaikki arvoketjun toimijat; katsoo, että asianmukainen vuoropuhelu, parhaat käytänteet mukaan lukien, voisi vähentää ongelmia sisämarkkinoilla; tukee aloitteita, jotka on tarkoitettu kannustamaan kuluttajapolitiikan eturyhmien osallistumista kuulemisiin ja politiikan kehittämiseen; pitää tervetulleina pyrkimyksiä parantaa kuluttajansuojaa ja kuluttajatietoisuutta uusissa jäsenvaltioissa; korostaa, että on tärkeä tarjota jatkuvaa tukea EU:n kuluttajajärjestöille erityisesti uusissa jäsenvaltioissa;
22. painottaa, että kuluttajakulttuurin kehittämistä voidaan edistää järjestelmällisellä kuluttajavalistuksella, joka käsittelee kuluttajien oikeuksia ja niiden käyttöä; katsoo, että tästä syystä EU:n ja jäsenvaltioiden pitäisi investoida enemmän kuluttajille suunnattuihin tiedotus- ja koulutuskampanjoihin, joissa kohdistetaan oikea viesti oikealle kuluttajasegmentille; korostaa, että kuluttajavalistuksen on muodostettava elinikäisen oppimisen osa, ja suosittelee uusien teknologioiden (ja erityisesti internetin) käyttöä kuluttajille tiedottamiseen;

23. on sitä mieltä, että kuluttajapolitiikkaa suunniteltaessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota heikoimmassa asemassa olevien, kuten lasten, vanhusten ja vammaisten, erityistarpeisiin ja että väestötilastollinen kehitys olisi otettava huomioon;
24. korostaa, että sukupuoli sekä ikä ja etninen näkökulma olisi otettava huomioon kehitettäessä indikaattoreita ja tilastoja, joilla määritellään erilaisten kuluttajaryhmien tiettyjä ongelma-alueita;

Palvelujen painottaminen

25. palauttaa mieliin päätöslauselmansa rajat ylittävien palvelujen tarjoajien velvoitteista; odottaa kiinnostuneena asiaa koskevaa komission työohjelmaa; pyytää komissiota selvittämään mahdollisia aikeitaan lisäaloitteiksi tällä alalla;
26. korostaa rajatylittävien liiketoimien edistämisen tärkeyttä valinnanvapauden lisäämiseksi ja kilpailupolitiikan ja vastuullista kuluttamista koskevan valistuksen merkitystä varmistettaessa, että kuluttajat voivat valita erityisesti perustuotteet, esimerkiksi ruoan ja asunnon, sekä peruspalvelut, kuten koulutuksen, terveydenhuollon sekä energia-, liikenne- ja televiestintäpalvelut, hinnaltaan, laadultaan ja valikoimaltaan parhaista vaihtoehdoista; korostaa, että erityisesti palvelumarkkinoiden vapauttamista on nopeutettava kilpailun edistämiseksi ja siten alhaisempien hintojen tarjoamiseksi kuluttajille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään rahoituspalvelualan innovaatioita, jotta kuluttajille voidaan tarjota parempia vaihtoehtoja;
27. korostaa riittävien ja tehokkaiden kuluttajansuojatoimenpiteiden lisäksi tarvetta varmistaa asiaa koskeva hyvä kommunikaatio, jotta kuluttajille voidaan tehdä selväksi, miten he voivat käyttää oikeuksiaan etujensa ajamiseen sisämarkkinalainsäädännön ja muun lainsäädännön mukaisesti;
28. katsoo, että rahoituspalvelujen sisämarkkinoita toteutettaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota kuluttajansuojan ja kuluttajien valintamahdollisuuksien varmistamiseen; korostaa, että rahoitus-, pankki- ja vakuutus tuotteet ovat erittäin monimutkaisia ja että jos kansalaisia halutaan rohkaista käyttämään näitä tuotteita ja etenkin jos kyse on heidän tulevista eläkkeistään, kuluttajavalistusta ja -neuvontaa edistävällä sitovalla politiikalla on varmistettava, että kuluttajat ovat tietoisia kaikista käytettävissään olevista vaihtoehdoista; korostaa kuitenkin, ettei kuluttajansuojaa pidä käyttää tekosyynä protektionismille; korostaa, että markkinavoimien on ohjattava rahoitusalan vähittäispalvelujen täysimääräisesti yhdenmukaisia markkinoita;
29. katsoo, että rahoitusmarkkinoiden kohdalla keskeistä on kaiken hyväksytyt ja käsiteltävänä olevan EU:n lainsäädännön siirtäminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpano sekä yhtenäistäminen kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota tehostamaan olemassa olevan lainsäädännön yhtenäistä täytäntöönpanoa, ennen kuin se antaa lisää uusia säädösehdotuksia; kehottaa komissiota uuden lainsäädännön antamisen yhteydessä noudattamaan sääntelyn parantamista koskevia periaatteita, joilla vältetään lisäämästä perusteettomasti kuluttajien ja teollisuuden taakkaa;

Paremmat mahdollisuudet hakea oikeussuojaa

30. on tyytyväinen, että strategiassa keskitytään täytäntöönpanon ja oikeussuojan parantamiseen, jotka ovat tärkeitä tekijöitä kuluttajien luottamuksen kannalta; katsoo, että kuluttajien luottamuksen saavuttaminen on tärkein tekijä kuluttajatuotteiden ja -palvelujen sisämarkkinoiden loppuun saattamisen kannalta; kannattaa asiaan paneutumista syvemmin;
31. katsoo, että kuluttajien ja taloudellisten toimijoiden kiistat olisi pääasiallisesti ratkaistava tuomioistuinten ulkopuolella, koska tuomioistuinten ulkopuoliset muutoksenhakutavat voivat olla nopeampia ja tulla halvemmaksi; katsoo, että tämä edellyttää Euroopan kuluttajakeskusten ja SOLVITin vahvistamista ja mittavampia taloudellisia resursseja näille verkoille; muistuttaa, että jäsenvaltiot voivat vapaasti vaatia, että kanteen nostamista suunnittelevan osapuolen on järjestettävä ennakkokuuleminen, jotta vastaajalle annetaan mahdollisuus lopettaa väitetty rikkomus;
32. olisi muistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt (ARD-menettelyt) toimivat luonnostaan perinteisten kirjallisten oikeudenhakumenettelyjen vaihtoehtoina; ADR-menettelyn käyttämisen kannustavuus riippuu näin ollen olemassa olevista sitovan oikeuden vaihtoehtoista sekä kuluttajan vaivattomasti käytettävissä olevista ja syrjimättömistä muutoksenhakumahdollisuuksista;
33. palauttaa mieliin, että sähköisen kaupankäynnin yleistymisen vaatii ARD-menettelyjen harmonisointia EU:ssa siten, että ne täyttävät tuomioistuinten ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavia periaatteita koskevien suositusten vaatimukset¹; riidanratkaisua online-menettelyn avulla on kehitettävä edelleen, mitä parlamentti on vaatinut ainakin vuodesta 1999 saakka;
34. palauttaa mieliin, että yhteisön lainsäädännöstä lähtöisin olevien oikeuksien todellisen täytäntöönpanon turvaaminen on lähinnä jäsenvaltioiden velvollisuus; ne kantavat vastuun kansallisen lainsäädännön (menettelyoikeuden) mukauttamisesta siten, että kyseiset oikeudet voidaan saattaa helposti täytäntöön kuluttajien ja taloudellisten toimijoiden eduksi; muistuttaa, että yhteisöllä ei ole valtuuksia määrätä kansallista menettelyoikeutta koskevia sääntöjä, ja lisäksi EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa edellytetään, että yhteisö tekee vain sen, mikä on välttämätöntä perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi; tästä syystä on tämän artiklan mukaisesti mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon kansallisten oikeusjärjestysten erityispiirteet antamalla jäsenvaltioille mahdollisuus valita erilaisten vaikutuksiltaan yhtäläisten vaihtoehtojen välillä;
35. kehottaa komissiota selvittämään hyödyt, joita koituisi erityisen Euroopan kuluttaja-asiamiehen toimen perustamisesta Euroopan oikeusasiamiehen toimistoon; panee merkille, että joillakin jäsenvaltioilla on useilla aloilla kuluttaja-asiamiehiä, jotka auttavat kuluttajia toimimaan taloudellisten toimijoiden kanssa; usko, että komissio voisi tutkia tätä lähestymistapaa maakohtaisesti;
36. panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa, mutta ei kaikissa, käytetään jo nyt erityisiä kuluttajien oikeussuojakeinoja, kuten ryhmäkanteet, joukkokanteet, edustajakanteet,

¹ Komission 30. maaliskuuta 1998 antama suositus 98/257/EY (EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31); komission 4. huhtikuuta 2001 antama suositus 2001/310/EY (EYVL L 109, 19.4.2001, s. 56).

ennakkotapaukset ja epäoikeudenmukaisista kaupallisista käytännöistä saavutetun hyödyn korvaaminen; korostaa, että tämän tuloksena kuluttajiin saatetaan rajat ylittävissä tapauksissa soveltaa tältä osin erilaisia säädöksiä;

37. palauttaa mieleen, että 19. toukokuuta 1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/27/EY kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista¹ pyritään jo suojelemaan kuluttajien kollektiivisia etuja; korostaa, että tällä direktiivillä annetaan muun muassa kuluttajajärjestöille mahdollisuus nostaa kieltokanne; kehottaa komissiota esittämään parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa esitetään arvio siitä, missä määrin ja miksi tämä direktiivi sai tai ei saanut aikaan odotettuja parannuksia suhteessa kuluttajien kollektiivisten etujen suojeluun;
38. katsoo, että ennen minkäänlaisen yhteisön tasolla annettavan lainsäädännön harkitsemista olisi perusteellisesti arvioitava mahdolliset nykyiset ongelmat sekä kuluttajille kaavailut edut;
39. katsoo, että joissakin jäsenvaltioissa on valtiosääntöoikeudellisia rajoituksia, jotka on otettava huomioon, kun suunnitellaan kuluttajien oikeussuojakeinojen eurooppalaista mallia; katsoo edelleen, että on täysin kunnioitettava Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa; kehottaa komissiota esittämään parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, miten tältä osin saavutetaan tarvittava tasapaino kuluttajien, kuluttajajärjestöjen ja taloudellisten toimijoiden oikeuksien välillä;
40. kehottaa komissiota tutkimaan kuluttajien valitukset huolellisesti ja ottamaan siinä yhteydessä huomioon seuraavat näkökohdat:
 - kaikkien kuluttajien valituksia koskevien komission ehdotusten olisi perustuttava jo olemassa olevien ongelmien perusteelliseen tutkimiseen sekä ehdotuksen kuluttajille tuomiin etuihin;
 - rajatylittävien menettelyjen ja mahdollisten joukkokanteiden osalta on todettava, että erityisesti joukkokannejärjestelmiä on tutkittava perusteellisesti eri puolilla maailmaa saatuja kokemuksia hyödyntäen sekä siten, että erityistä huomiota kiinnitetään Yhdysvaltojen joukkokannejärjestelmän ylilyönteihin ja siihen, että mainitun järjestelmän oikeusperustaa ei ole olemassa EU:n tasolla;

o

o o

41. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

¹ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 51.

PERUSTELUT

Kuluttajansuoja on otettava huomioon kaikissa EU:n säädöksissä, eikä sitä tule pitää erityisenä politiikanalana. Se ei ole lisäys sisämarkkinoihin eikä se myöskään ole koriste, joka saa ihmiset tuntemaan olonsa mukavammaksi. Se on palapelin olennainen osa, jota ilman sisämarkkinat jäisivät epätäydellisiksi. Esittelijä suhtautuu myönteisesti EU:n kuluttajapoliittiseen strategiaan vuosiksi 2007–2013, mutta katsoo myös, että sitä on seurattava aktiivisesti ja jatkuvasti, jotta kuluttajat todella ottaisivat sen omakseen.

Euroopan sisämarkkinoilla on mahdollisuudet tulla maailman laajimmiksi vähittäismarkkinoiksi, mutta vielä tätä tavoitetta ei ole saavutettu. Puuttuva pala tässä keskeneräisessä palapelissä on kuluttajien luottamuksen puute EU:ssa – sen absoluuttisen uskon puute, että asiakas voi tehdä toisessa jäsenvaltiossa ostoksen missä tahansa ja milloin tahansa ja tuntee olonsa täysin turvalliseksi. Komissio luottaa siihen, että tämä tavoite saavutetaan vuoteen 2013 mennessä. Esittelijä toivoo, että tämä osoittautuu todeksi, mutta katsoo, että se voi tapahtua ainoastaan, jos kykenemme panemaan täytäntöön toimenpiteet, joita tarvitaan kuluttajien uskon ja luottamuksen vahvistamiseksi.

Euroopan kuluttajaneuvontakeskusten verkon vahvistaminen on tervetullutta. Tulevaisuudessa keskuksille olisi annettava riittävät resurssit, jotta ne voisivat toimia tehokkaasti ja reagoida nopeasti uusiin suuntauksiin ja kehityksiin.

Esittelijä korostaa, että kuluttajansuojalla EU:ssa on myös ulkoinen ulottuvuus, kuten viimeaikaiset tapahtumat vaarallisten leikkikalujen tuonnissa ovat selvästi osoittaneet. Vaarallisia kulutushyödykkeitä koskevaan EU:n nopeaan hälytysjärjestelmään (RAPEX) tulleiden ilmoitusten määrän suuri kasvu osoittaa, että asiassa on vielä paljon tehtävää. Kuluttajien olisi voitava luottaa kaikkiin sisämarkkinoilla oleviin tuotteisiin – sekä EU:sta että kolmansista maista peräisin oleviin.

Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä heikoimmassa asemassa olevien kuluttajien, kuten lasten ja vanhusten, suojeluun. Ikäihmisten määrä Euroopassa kasvaa merkittävästi ja nopeasti tulevina vuosina. Jäsenvaltioiden ja kuluttajajärjestöjen olisi keskityttävä kuluttajien koulutukseen, joka olisi aloitettava jo kouluissa ja jonka olisi oltava osa elinikäistä oppimista. Etenkin uusissa jäsenvaltioissa tiedotuskampanjat ovat tärkeitä kuluttajien tietojen lisäämiseksi.

Euroopan laajuinen kollektiivisten oikeussuojakeinojen järjestelmä on välttämätön. Todellisten sisämarkkinoiden, joilla kuluttajat liikkuvat, pitäisi myös tarjota heille välineet korvauksen hakemiseksi, jos jokin menee vikaan. Kiistat olisi pääasiallisesti ratkaistava tuomioistuinten ulkopuolella, mutta olisi myös oltava mahdollisuus viedä asia oikeuteen.

On tärkeää ottaa opiksi Yhdysvaltojen huonosti toimivasta ryhmäkannejärjestelmästä. Sitä ei pitäisi ottaa mahdollisen eurooppalaisen järjestelmän perustaksi. Kollektiivisilla oikeussuojakeinoilla ei pitäisi antaa kuluttajille uusia oikeuksia, vaan vain auttaa heitä hyödyntämään nykyiset oikeutensa täysimittaisesti. Vaatimuksilla olisi aina oltava yhteys tosiasiallisesti aiheutuneeseen vahinkoon.

Tietyillä jäsenvaltioilla on jo oma järjestelmänsä, mutta ne poikkeavat toisistaan eri jäsenvaltioissa. Komissio tarkastelee parhaillaan erilaisia kansallisia järjestelmiä. Esittelijä ehdottaa, että komissio tutkisi hyötyjä erityisen Euroopan kuluttaja-asiamiehen toimen perustamisesta Euroopan oikeusasiamiehen toimistoon. Kuluttaja-asiamies muun muassa koordinoisi kollektiivisiin oikeussuojakeinoihin kuuluvia vaatimuksia EU:ssa.

Esittelijä pitää tervetulleena sitä, että kuluttajien edut on viime aikoina sisällytetty paremmin muihin politiikanaloihin. On tärkeää, että tätä kehitystä lisätään jatkossa. Kuluttajien edut olisi aina otettava huomioon uusia toimintatapoja kehitettäessä. Se on olennaisen tärkeää varmistettaessa, että kuluttajat hyötyvät täysipainoisesti EU:n sisämarkkinoista.

1.2.2008

TALOUS- JA RAHA-ASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle

EU:n kuluttajapoliittisesta strategiasta vuosiksi 2007–2013
(2007/2189(INI))

Valmistelija: Cristobal Montoro Romero

EHDOTUKSET

Talous- ja raha-asioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. kannattaa komission pyrkimyksiä vahvistaa sisämarkkinoiden kuluttajaulottuvuutta ja saattaa loppuun EU:n vähittäismarkkinat sekä tarjota kuluttajille ja pienille ja keskisuurille vähittäiskauppiaille tiedot ja keinot, joita he tarvitsevat voidakseen lisätä mahdollisuuksiaan ja täyttää tehtävänsä nykyaikaisessa, jotta varmistetaan, että sisämarkkinoista on todellista hyötyä EU:n kansalaisille;
2. katsoo, että kestävä kasvu ja työllisyys edellyttävät EU:ssa kuluttajien ja yritysten luottamusta; huomauttaa, että yksi EU:n talouden viime vuosina kohtaamista perustavanlaatuisista ongelmista on liian heikko kotimainen kysyntä, joka johtuu kuluttajien ja sijoittajien heikosta luottamuksesta; katsoo, että kestävä kehitys koskevan politiikan puitteissa vastuullisen kulutuksen on oltava seurausta luottamuksen palauttamiseen tähtäävien asianmukaisten toimintatapojen edistämisestä ja sitä on rohkaistava tulojen kasvulla, joka liittyy tuottavuuden ja työllisyyden kasvuun; katsoo, että EU:n kuluttajapolitiikalla on tasapainotettava jatkuvaa kuluttajansuojan tarvetta ja samalla vahvistettava kuluttajien asemaa markkinatalouden dynaamisina osallistujina;
3. on huolissaan siitä, että kuluttajansuojapolitiikalle varatut määrärahat ovat edelleen rajalliset ja että yhteisön lähestymistapa kuluttajansuojan toteuttamiseen voi näin ollen vaarantua; katsoo, että yhteisön kuluttajansuojastrategiassa pitäisi siksi keskittyä erityisesti kuluttajansuojelun tehostamiseen ja kuluttajien valistamiseen arkaluonteisissa kysymyksissä etenkin uudemmista jäsenvaltioista ja heikommassa asemassa olevien ryhmien osalta kaikkialla Euroopassa;

4. kehottaa komissiota arvioimaan eurooppalaisten kuluttajien talouslukutaitoa ja tutkimaan rahoitustuotteiden alaan liittyviä nykyisiä valistusohjelmia, jotta täydentävillä toimilla voidaan tuoda lisäarvoa; kehottaa komissiota tunnistamaan jäsenvaltioiden talouslukutaitoon liittyviä ohjelmia koskevat parhaat käytännöt ja tekemään niitä tunnetuksi;
5. korostaa rajatylittävien liiketoimien edistämisen tärkeyttä valinnanvapauden lisäämiseksi ja kilpailupolitiikan ja vastuullista kuluttamista koskevan valistuksen merkitystä varmistettaessa, että kuluttajat voivat valita erityisesti perustuotteet, esimerkiksi ruoan ja asunnon, sekä peruspalvelut, kuten koulutuksen, terveydenhuollon sekä energia-, liikenne- ja televiestintäpalvelut, hinnaltaan, laadultaan ja valikoimaltaan parhaista vaihtoehdoista; korostaa, että erityisesti palvelumarkkinoiden vapauttamista on nopeutettava kilpailun edistämiseksi ja siten alhaisempien hintojen tarjoamiseksi kuluttajille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään rahoituspalvelualan innovaatioita, jotta kuluttajille voidaan tarjota parempia vaihtoehtoja;
6. korostaa, että EU:n sisämarkkinoiden toteuttamisen on oltava ensisijainen tavoite; panee merkille euron vaikuttaneen myönteisesti, sillä se on laskenut transaktiokustannuksia, helpottanut kuluttajien kannalta hintojen vertailua eri maissa ja kasvattanut sisämarkkinoiden vähittäismyyntipotentiaalia; kannustaa uusia jäsenvaltioita jatkamaan uudistuksia, jotta ne voisivat ottaa euron käyttöön heti, kun ne täyttävät Maastrichtin kriteerit, ja jotta ne voisivat siten hyötyä täysimääräisesti yhtenäisvaluutan myönteisestä vaikutuksesta sisämarkkinoilla; kehottaa poistamaan kaikki jäljellä olevat esteet sen varmistamiseksi, että kuluttajat suhtautuvat luottavaisesti rajat ylittävien hankintojen ja sopimusten tekemiseen erityisesti palvelujen alalla, mutta myös pitämään mielessä, että kieltä, kulttuuria ja kuluttajien mieltymyksiä koskevia eroja varten tarvitaan erityinen lähestymistapa;
7. katsoo, että rahoituspalvelujen sisämarkkinoita toteutettaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota kuluttajansuojan ja kuluttajien valintamahdollisuuksien varmistamiseen; korostaa, että rahoitus-, pankki- ja vakuutus tuotteet ovat erittäin monimutkaisia ja että jos kansalaisia halutaan rohkaista hankkimaan lisää näitä tuotteita ja etenkin jos kyse on heidän tulevista eläkkeistään, kuluttajavalistusta ja -neuvontaa edistävällä sitovalla politiikalla on varmistettava, että kuluttajat ovat tietoisia kaikista käytettävissään olevista vaihtoehdoista; korostaa kuitenkin, ettei kuluttajansuojaa pidä käyttää tekosyynä protektionismille; korostaa, että markkinavoimien on ohjattava rahoitusalan vähittäispalvelujen täysimääräisesti yhdenmukaisia markkinoita;
8. korostaa, että yhä enemmän käytetyt uudet myyntikanavat, kuten sähköinen kaupankäynti, ovat tärkeitä, sillä ne lisäävät kilpailua sisämarkkinoilla ja näin ollen myös ostovoimaa; katsoo, että mahdollisuudet sähköiseen kaupankäyntiin ovat erityisen hyvät rahoitus-, pankki- ja vakuutusmarkkinoilla, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan paremmat edellytykset rajatylittävien sähköisten ostojen kehittämiseksi; pyytää komissiota laatimaan tutkimuksen erilaisista mekanismeista, joita jäsenvaltioissa käytetään kuluttajien ja yritysten välisten riitojen ratkaisemiseksi, jotta voidaan tunnistaa tehokkaimmat mekanismit ja edistää niiden käyttöä; kannustaa luomaan kuluttajansuojalle vakaan perustan, jota tarvitaan erityisesti rahoituspalveluissa;

9. katsoo, että rahoitusmarkkinoiden kohdalla keskeistä on kaiken hyväksytyt ja käsiteltävänä olevan EU:n lainsäädännön siirtäminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpano sekä yhtenäistäminen kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota tehostamaan olemassa olevan lainsäädännön yhtenäistä täytäntöönpanoa, ennen kuin se antaa lisää uusia säädösehdotuksia; kehottaa komissiota uuden lainsäädännön antamisen yhteydessä noudattamaan sääntelyn parantamista koskevia periaatteita, joilla vältetään lisäämästä perusteettomasti kuluttajien ja teollisuuden taakkaa;
10. pitää myönteisenä sitä, että komissio pyrkii hankkimaan lisää tietoa sisämarkkinoista; korostaa, että tarvitaan parempia ja tarkempia tilastoja tiedonsaannin parantamiseksi tuotteista ja markkinoista ja sitä, että kuluttajaryhmiä on tuettava erityisesti vaativilla ja monitahoisilla aloilla lisäämättä perusteettomasti yksityisen sektorin taakkaa; katsoo, että EU:n kuluttajapoliittisessa strategiassa pitäisi pyrkiä kaikkiin tavoin ottamaan huomioon naisten, nuorten, vanhusten ja heikommassa asemassa olevien kuluttajien tarpeet;
11. katsoo, että rahoitusalan vähittäispalvelujen alalla tarvitaan lisää toimia; pitää myönteisenä komission aikomusta käynnistää aloitteita, joilla parannetaan kuluttajien rajatylittävää valinnanvapautta ja liikkuvuutta sisämarkkinoilla; korostaa lisäksi, että pankki- ja vakuutusosalalla tarvitaan lisää tehokasta valvontaa ja avoimuutta, jos kuluttajansuojaa halutaan lisätä;
12. korostaa, että vahva kuluttajapolitiikka ja tehokas ja tasapainoinen oikeussuojajärjestelmä koko Euroopassa sekä kilpailukykyiset tuottajat ja myyjät hyödyttävät kuluttajia ja johtavat kestävämpään talouskasvuun;
13. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan tehokkaiden ja edustavien kuluttaja- ja yritysyhdistysten suuren merkityksen, jotta kuluttajien ja yritysten etuja voitaisiin edustaa riippumattomasti EU:n ja kansallisella tasolla; korostaa, että hyvä hallinto vaatii kaikkien sidosryhmien kuulemista EU:n kuluttajapoliittista strategiaa määriteltäessä ja kehitettäessä; toistaa, että vuosikertomuksen laatiminen kuluttajien valituksista ja korvausvaatimuksista on tärkeää tuloksena asiaankuuluvien EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	29.1.2008
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 42 -: 0 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Gabriele Albertini, Mariela Velichkova Baeva, Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Slavi Binev, Sebastian Valentin Bodu, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, Christian Ehler, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Donata Gottardi, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Sophia in 't Veld, Piia-Noora Kauppi, Christoph Konrad, Guntars Krasts, Astrid Lulling, Gay Mitchell, Cristobal Montoro Romero, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Dariusz Rosati, Heide Rühle, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Olle Schmidt, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Ivo Strejček, Cornelis Visser, Sahra Wagenknecht
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Daniel Dăianu, Harald Ettl, Ján Hudacký, Vladimír Maňka, Thomas Mann, Bilyana Ilieva Raeva, Margaritis Schinas
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)	Alfonso Andria, Metin Kazak

31.3.2008

OIKEUDELLISTEN ASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle

EU:n kuluttajapoliittinen strategia vuosiksi 2007–2013
(2007/2189(INI))

Valmistelija: Diana Wallis

EHDOTUKSET

Oikeudellisten asioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. katsoo, että kuluttajansuojan vaatimukset voidaan täyttää vain sellaisella lainsäädännöllä, joka on parempaa ja yksinkertaisempaa ja joka on valmisteltu kaikkien toimivaltaisten komission pääosastojen osallistumisen avulla – mukaan luettuina kuluttaja-asioiden, oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden, sisämarkkinoiden sekä kilpailuasioiden pääosastot;
2. korostaa sitä, että kaikki yhdenmukaistamistoimet on kohdistettava huolellisesti siten, että niillä puututaan kuluttajien sisämarkkinoilla kohtaamiin todellisiin ongelmiin; katsoo, että tapauksissa, joissa yhdenmukaistamisen tarve on aito ja todellinen, yhdenmukaistamisen olisi oltava täydellistä, koska sen avulla voidaan poistaa kuluttajansuojan eroavaisuudet EU:n jäsenvaltiosta ja koska sen jälkeen yritysten ei tarvitse ottaa huomioon mainittuja eroavaisuuksia rajatylittävässä markkinoinnissa; huomauttaa, että nykyinen tilanne estää pieniä ja keskisuuria yrityksiä pyrkimästä muiden EU:n jäsenvaltioiden markkinoille ja on kuluttajien kannalta sekaannusta aiheuttavaa;
3. kehottaa komissiota tutkimaan kuluttajien valitukset huolellisesti ja ottamaan siinä yhteydessä huomioon seuraavat näkökohdat:
 - lainsäädäntö on käyttökeltovotonta, jos sen soveltaminen ei ole yksinkertaista;
 - sähköisen kaupankäynnin yleistymisen vaatii sellaisten vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen (ARD) käyttöönottoa kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, jotka

täyttävät tuomioistuinten ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavia periaatteita koskevien suositusten vaatimukset¹; riidanratkaisua online-menettelyn avulla on kehitettävä edelleen, mitä parlamentti on vaatinut ainakin vuodesta 1999 saakka;

- yhteisön lainsäädännöstä lähtöisin olevien oikeuksien todellisen täytäntöönpanon turvaaminen on lähinnä jäsenvaltioiden velvollisuus; ne kantavat vastuun kansallisen lainsäädännön (menettelyoikeuden) mukauttamisesta siten, että kyseiset oikeudet voidaan saattaa helposti täytäntöön kuluttajien ja taloudellisten toimijoiden eduksi; ensinnäkään yhteisöllä ei ole valtuuksia määrätä kansallista menettelyoikeutta koskevia sääntöjä; lisäksi perustamissopimuksen 5 artiklassa edellytetään, että yhteisö tekee vain sen, mikä on välttämätöntä perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi; tästä syystä on tämän artiklan mukaisesti mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon kansallisten oikeusjärjestysten erityispiirteet antamalla jäsenvaltioille mahdollisuus valita erilaisten vaikutuksiltaan yhtäläisten vaihtoehtojen välillä;
 - olisi muistettava, että ARD-menettelyt toimivat luonnostaan perinteisten kirjallisten oikeudenhakumenettelyjen vaihtoehtoina; ADR-menettelyn käyttämisen kannustavuus riippuu näin ollen olemassa olevista sitovan oikeuden vaihtoehtoista sekä kuluttajan vaivattomasti käytettävissä olevista ja syrjimättömistä muutoksenhakumahdollisuuksista;
 - kaikkien kuluttajien valituksia koskevien komission ehdotusten olisi perustuttava jo olemassa olevien ongelmien perusteelliseen tutkimiseen sekä jokaisen uuden ehdotuksen kuluttajille tuomiin etuihin;
 - rajatylittävien menettelyjen ja mahdollisten joukkokanteiden osalta on todettava, että erityisesti joukkokannejärjestelmiä on tutkittava perusteellisesti eri puolilla maailmaa saatuja kokemuksia hyödyntäen sekä siten, että erityistä huomiota kiinnitetään Yhdysvaltojen joukkokannejärjestelmän ylilyönteihin ja siihen, että mainitun järjestelmän oikeusperustaa ei ole olemassa EU:n tasolla;
4. pitää valitettavana sopimusoikeuden heikkoa asemaa kuluttajansuojassa ja kehottaa komissiota hyödyntämään sopimusoikeushankkeista saatuja kokemuksia tarvittaessa sen uudelleenkohdentamisen avulla;
5. vaatii jälleen kerran vakiosopimusehtojen ja online-sopimusten ehtojen valmistelun käynnistämistä.

¹ EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31; EYVL L 109, 19.4.2001, s. 56.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	27.3.2008
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 22 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Carlo Casini, Bert Doorn, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Neena Gill, Piia-Noora Kauppi, Klaus-Heiner Lehne, Katalin Lévai, Antonio López-Istúriz White, Hans-Peter Mayer, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Diana Wallis, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Sharon Bowles, Mogens Camre, Janelly Fourtou, Jean-Paul Gauzès, Sajjad Karim, Kurt Lechner, Georgios Papastamkos, Michel Rocard, Gabriele Stauner, József Szájer, Jacques Toubon
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)	Gabriela Crețu

31.1.2008

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle

EU:n kuluttajapoliittisesta strategiasta vuosiksi 2007–2013
(2007/2189(INI))

Valmistelija: Anna Hedh

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY¹ miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla,
 - ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY² rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan,
 - ottaa huomioon 26. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman tuotteiden ja varsinkin lelujen turvallisuudesta³,
- A. ottaa huomioon, että kuluttajapolitiikkaa käsitellään sukupuolineutraalisti, vaikka kuluttajat eivät ole ”neutraaleja” olentoja, eivätkä he muodosta yhtenäistä ryhmää sukupuolen tai iän, tulotason, koulutustason, etnisen taustan, kulutustottumusten jne. osalta, mikä olisi otettava huomioon kansallisessa ja yhteisön kuluttajapolitiikassa,

¹ EUVL L 373, 21.12.2004, s. 37.

² EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

³ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0412.

- B. katsoo, että nykyaikaisessa kuluttajapolitiisessa strategiassa on otettava huomioon sosiaaliset muutokset, kuten uusi ikärakenne, naisten yhä merkittävämpi asema ja lasten osallistuminen kulutusyhteiskuntaan, etnisten vähemmistöjen integrointi ja elintason kehitys sekä taloutta, ympäristöä ja tekniikkaa koskevat muutokset yhteiskunnassa,
- C. katsoo, että naisten ja miesten, nuorten ja vanhojen ja kulttuuristen ja etnisten vähemmistöjen tasapainoisempi osallistuminen olisi otettava keskeisemmäksi osaksi kuluttajapolitiikan kehittämistä ja jatkamista, jotta voidaan varmistaa heidän suojeluaan koskevien toimenpiteiden asianmukainen määrittelyminen,
- D. ottaa huomioon kuluttajien turvallisuuden ja kuluttajansuojan osalta että naiset, miehet ja lapset altistuvat ja herkistyvät eri tavoin tietyille tuotteille, kuten kemikaaleille ja lääkkeille, ja että tarvitaan asiaa koskevia lisätutkimuksia riskituotteiden tehokkaammaksi tunnistamiseksi; katsoo, että biologiset tekijät eivät kuitenkaan ole ainoita syitä sille, että naiset ovat alttiita tietyntyyppisille tuotteille, sillä asiaan vaikuttavat myös sosiaaliset tekijät, kuten tehdyn työn luonne,
- E. ottaa huomioon, että kuluttajapolitiikan olisi katettava ostaminen ja myyminen, eikä pelkästään tuotteiden vaan myös julkisen tai yksityisen sektorin jakelemien palveluiden, ja sen olisi tarjottava asianmukainen suoja haavoittuvassa asemassa oleville kuluttajille, joita ovat naiset, ikääntyneet ja heikossa asemassa olevat sosiaaliryhmät, jotka joutuvat useammin huolimattomien palveluntarjoajien uhreiksi,
- F. ottaa huomioon, että lääkkeiden valmistuksessa ei sovelleta erityisfarmakologiaa sukupuolen mukaan, että uuden lääkkeen kehittämisen aikana testatuista potilaista vain 20 prosenttia on naisia ja että ellei lääkettä erityisesti testata naisilla, se ei välttämättä tehoa heihin eikä sen sivuvaikutuksia tunneta,
1. toistaa, että sukupuolinäkökulman pitäisi olla keskeinen osa kuluttajapolitiikkaa ja pyytää komissiota tiedottamaan säännöllisesti naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnalle asiassa tapahtuneesta edistyksestä;
 2. korostaa, että sukupuoli sekä ikä ja etninen näkökulma olisi otettava huomioon kehitettäessä indikaattoreita ja tilastoja, joilla määritellään erilaisten kuluttajaryhmien tiettyjä ongelma-alueita;
 3. kehottaa komissiota ja Euroopan kuluttajakeskusten verkostoa ottamaan sukupuolen sekä iän ja etnisen näkökulman aina huomioon työssään kuluttajien tiedottamiseksi ja kouluttamiseksi;
 4. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat lainsäädäntö- ja hallintotoimet sen varmistamiseksi, että EU:ssa markkinoitavat kuluttajille tarkoitetut tuotteet eivät aiheuta vaaraa kuluttajien, etenkin naisten ja lasten, terveydelle ja turvallisuudelle;
 5. kehottaa komissiota ponnistelemaan sukupuolten tasapainoisemman osallistumisen edistämiseksi kaikissa kuluttajille ja kuluttajaryhmille suunnatuissa kuulemisissa;
 6. kehottaa jälleen kerran kiinnittämään kuluttajapolitiikan muotoilussa enemmän huomiota

naisten, nuorten ja vanhusten, etnisten vähemmistöjen ja erityisesti siirtolaisnaisten kaltaisiin kohderyhmiin;

7. kehottaa jäsenvaltioita edistämään kansallisten instituutioiden ja kuluttajajärjestöjen yhteistyötä, vahvistamaan naisten osallistumista kuluttajajärjestöihin sekä tukemaan hankkeita, joilla pyritään tiedottamaan paremmin kuluttajille, kiinnittäen erityistä huomiota kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleviin kuluttajaryhmiin, jotta kuluttajapolitiikka voitaisiin muotoilla tasapainoisemmin;
8. pyytää, että tiedotuskampanjoilla lisättäisiin kuluttajien tietämystä tuotteista ja käytännöistä, jotka ovat vahingollisia raskauden aikana, erityisesti tupakoinnista, mukaan luettuna passiivinen tupakointi, sekä alkoholin käytöstä, mutta myös muista kulutustuotteista, kuten lääkkeistä ja kemiallisista tuotteista, jotka raskauden aikana nautittuina tai käytettyinä aiheuttavat vaaraa terveydelle; kehottaa komissiota kannustamaan valmistajia ilmoittamaan nämä vaarat selvästi kyseisten tuotteiden pakkauksissa niin, että varmistetaan asianmukainen tiedottaminen raskaana oleville naisille; pyytää yhteisön toimielimiä, erityisesti Euroopan lääkevirastoa, kansallisia instituutioita ja kuluttajajärjestöjä vaikuttamaan lääketeollisuuteen ja sen järjestöihin, jotta sekä vanhojen että uusien lääkkeiden valmistuksessa otettaisiin huomioon lääkkeiden kuluttajaryhmien moninaisuus ja ennen muuta sukupuoli;
9. kehottaa komissiota edistämään yrityksissä – vapaaehtoisuuteen perustuen – uusien teknologioiden ja erityisesti Internetin käyttöä kuluttajille tiedottamisen välineenä tiettyjen tuotteiden luonteesta ja mahdollisista vaaroista, erityisesti haavoittuvimmassa asemassa oleville ryhmille, joita ovat naiset, lapset ja ikääntyneet;
10. kehottaa komissiota seuraamaan tarkemmin kansallisia kuluttajapolitiikkoja, jotta kaikki kuluttajat voisivat ostaa kaikkialta Euroopasta ja saada yhtä tehokasta suojaa Euroopan unionin kaikissa jäsenvaltioissa;
11. ottaa huomioon, että kuluttajasopimuksia ja korvauksia koskevan selkeyden puute on eräs kaikkein suurimmista esteistä vähittäiskaupan sisämarkkinoiden kehittymiselle, ja tukee näin ollen komissiota sen halussa luoda mallisopimuksia, joiden oleelliset osat ovat samat Euroopan unionin kaikissa jäsenvaltioissa;
12. katsoo, että olisi kiinnitettävä enemmän huomiota alkoholituotteiden, mukaan lukien vähän alkoholia sisältävät tuotteet, jotka on suunnattu muun muassa nuorille, markkinointiin ja markkinoillepääsyyn, ja pyrittävä siten vaikuttamaan alkoholin käyttöön ja sen vähentämiseen sekä vastaamaan kuluttajien terveyttä ja turvallisuutta koskeviin kysymyksiin; kehottaa komissiota laatimaan kriittisen arvion tavoista, joilla alkoholituotteita markkinoidaan ja ehdottamaan toimenpiteitä, joilla saavutetaan parempi tasapaino terveyden ja turvallisuuden ja kuluttajien käyttäytymisen välillä, kiinnittäen tässä erityistä huomiota nuoriin;
13. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikenlaisista valmisteista koostuvat lelut ovat lapsille turvallisia; kehottaa komissiota leludirektiivin¹

¹ Neuvoston direktiivi 88/378/ETY, annettu 3 päivänä toukokuuta 1988, lelujen turvallisuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 187, 16.7.1988, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna

tarkistuksen yhteydessä ehdottamaan kaikkien hajuaineiden, herkistävien aineiden ja hormonitoimintaa häiritseviä aineiden sekä karsinogeenisten, mutageenisten tai lisääntymistoksisten sekä erittäin toksisten yhdisteiden ehdotonta kieltämistä.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	28.1.2008
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 25 -: 0 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Edit Bauer, Hiltrud Breyer, Edite Estrela, Věra Flasarová, Lissy Gröner, Lívia Járóka, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Esther De Lange, Pia Elda Locatelli, Astrid Lulling, Siiri Oviir, Doris Pack, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Zita Pleštinská, Teresa Riera Madurell, Eva-Britt Svensson, Anne Van Lancker, Anna Záborská
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Anna Hedh, Elisabeth Jeggle, Christa Kläß, Marusya Ivanova Lyubcheva
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)	Petru Filip, Eva Lichtenberger, José Ribeiro e Castro, María Sornosa Martínez

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	8.4.2008
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 24 -: 2 0: 13
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Cristian Silviu Buşoi, Charlotte Cederschiöld, Gabriela Creţu, Mia De Vits, Janelly Fourtou, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Anna Hedh, Iliana Malinova Iotova, Pierre Jonckheer, Graf Alexander Lambsdorff, Kurt Lechner, Lasse Lehtinen, Toine Manders, Arlene McCarthy, Nickolay Mladenov, Catherine Neris, Bill Newton Dunn, Zita Pleštinská, Giovanni Rivera, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Eva-Britt Svensson, Marianne Thyssen, Jacques Toubon, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler, Nicola Zingaretti, Marian Złotea
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Emmanouil Angelakas, Colm Burke, Giovanna Corda, Bert Doorn, Brigitte Fouré, Olle Schmidt, Gary Titley
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)	Bilyana Ilieva Raeva, Bogusław Sonik, Janusz Wojciechowski